

Велике Вербче на мить стало Меккою

фотовиставки Анатолія Мізерного
та презентації книг Лідії Гольонко

Минулий тиждень вніс своєрідний відбиток у душевний настрій поціновувачам мистецького таланту, жителям і гостям с. Велике Вербче, адже там відбулась неординарна подія – персональна виставка відомого в країні фотохудожника Анатолія МІЗЕРНОГО та презентація книг не менш знаної землячки, барда й талановитої письменниці Лідії ГОЛЬОНКО.

На захід у місцевий Будинок культури завітало чимало прихильників прекрасного, аби детальніше оглянути праці, виплекані серцем митців. У холі приміщення презентували нові книги гостей, що можна було придбати з автографами авторів, тому чимало охочих зробили собі хороші подарунки у вигляді високіпробного слова та професійного фото.

 5 стор.

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Спочатку презентував і прокоментував фотовиставку фотограф і журналіст Анатолій Мізерний, який повідав про свій несподіваний прихід у світ світлин, творчу діяльність, зокрема на журналістській ниві, адже свого часу працював в обласній і всеукраїнській періодиці. Його статті та фотознімки часто розміщують на сторінках видань місцеві, українські та закордонні ЗМІ. Свій творчий доробок експонував на багатьох персональних фотовиставках. Анатолій Васильович – автор фотозбірок «Рівненщина», який на книжковій виставці в столичному палаці «Україна» визнали одним із кращих фотовидань в Україні та відзначили дипломом

першого ступеня. Працює в різноманітних жанрах, передовсім пейзажу, архітектури, репортажу, портрета, театралної зйомки... Тож учасникам мистецького форуму цікаво було з ним послідувати та почути про зародження шедевральних світлин, а також насолодитися фотовиставкою в центрі поліського села, бо ж така нагода нечасто випадає.

Наступною представила дві книги Лідія Гольонко. Ведуча заходу – завідувача публічно-шкільною бібліотекою с. Велике Вербче Тетяна Музика – зазначила: «Поезія Лідії Микитівни – це тиха сповідь, це болючий зойк, це тривога за долю рідного краю, біль за людину, яка втрачає свою духовність у гонитві за матеріальним...». Власне, це зображено в новій книзі «Легенда про по-

ліський бурштин». Інше видання має назву «Сім нот любові і печалі», де її пісенна поезія, проінята простотою, правдивістю, змушує душу воз'єднатися з мелодичністю та відшукувати свої душевні ноти. А ще поетеса має в творчому арсеналі книгу «Поріг», що стала її дебютом на письменницькому засіді.

Недарма кажуть, що світ щирим словом і піснею щасливий, як земля дощем, бо людське серце, яке схильне творити, несе добро. У творчості письменники несуть у світ любов до мови, рідного краю, народу. Музика, злившись із поетичними словами, надає пісням крилатого розмаху. Для поета-пісняря поезія й музика – це два крила, що надають йому сили та снаги в житті. Саме це й підтвердила Лідія Гольонко, а ще дода-

ла, що кожна справа в житті людини повинна починатися з молитви, тому літературний захід розпочала з пісні «Молитва до Ісуса Христа». Присутні твір слухали стоячи. Згодом ще прозвучала не одна прекрасна пісня та лірична поезія. Прийшли привітати землячку й найменші цінителі художнього слова – учні Великовербченського навчального закладу, а ще племінниці відомого барда Ірина та Маргарита Гольонки, які продекламували поезії «Дзвонили дзвони», «Сім нот любові і печалі» та подарували власний пісенний репертуар відповідно. Також гаряче в залі сприйняли аматорський колектив «Криниченька», а вчителі української мови та літератури місцевої одиннадцятирічки, як носії та хранителі вічного й правдивого слова

Лідії Гольонко, подякували за ніжну лірику, оспівану красою людських почуттів, талановите, високоморальне слово та самобутні зачаровані мелодії. Побажали їй і надалі незмінно віддавати найкраще у своїх творах.

У завершальному слові митець подякувала присутнім за те, що прийшли підтримати її творчість, не стали остеронь непересічної для неї події. Пообіцяла в майбутньому це більше принести радості та задоволення від художнього слова читачеві й особисто приймала вітання від багатьох вдячних шанувальників її таланту й роздавала автографи на власних виданнях.

Василь ТИТЕЧКО.
Фото на 1-й стор. автора.